

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De quibusdam mundi vanitatibus euitandis, videlicet, risu, ludis, iocis,
choreis, aleis, & verbis inanibus 26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

RTH.
vitiosu
Quod v-
rationis
Virtuo-
lo em.
emium,
per in-
nionem
in aet-
adit, in
s penit-
erne in-
udicas,
n eate-
peccati
odicum
us bre-
uitias,
emora-
, deco-
sed ti-
issimo
pecca-
uralia
ma ad
inor-

De

DE ARCTA VIA SALV. 401

De quibusdam mundi vanitatibus evitandis. Vide licet risu, ludis, iocis, choreis, aleis, & verbis inanibus. Articul. XXVI.

Vae vobis qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis. *Luc. 6.*
Per vae solet in sacra scriptura æterna damnatio designari. Si itaque Christus ridentibus æternam poenam minatur, quis in hac vita potest esse securus, leuis, iocosus, nisi damnandus & reprobus, qui cum sit sine timore Dei, iustificari non potest? Denique si pensamus quantis vallamur periculis, quantis circundamur laqueis, quantis dilaniamur omni die peccatis, quam imperfecte & irreuerenter Deo seruimus: item quot quotidie mala fiunt in seculo, quomodo Deus inhonoratur, quam multi quotidie pereunt, quantis periculis, poenis, seu virtijs cognati, amici & benefactores nostri viui siue defuncti expositi sunt: habebimus potius causam plorandi quam ridendi. Hoc considerauit sanctus ille Heremita, qui cum fratrem quendam vidisset ridendum,

Eccle. 2.

Eccle. 1.

402 D. DIONYS. CARTH.
tem, ingemiscens dicebat : Coram
cælo & terra rationem redditum
sumus in die iudicij, & tu rides ? Hinc
Salomon ait : Melius est ire ad do-
mum luctus, quam ad domum conui-
uij. Et rursus, R̄sum imputavi errore
& gaudio dixi, Quid frustra deciperis.
Veruntamen, non quilibet risus est
tam magnum peccatum, sed de risu
consuetudinario, vel illo qui ex le-
titia penitus inordinata procedit, lo-
quitur Christus. Vnde & Iacobus
ait diuitibus. Risus vester vertatur in
luctum, & gaudium in mœroïē. Pro-
inde ludere & iocari Chrysostomus
reprobat: quamuis interim honestus
ludus excusetur, dum ex rationabili
causa & pia agitur intentione. Sed ad
ales ludere, tertio Decretalium cleri-
cis præcipue inhibetur. De choreis
quoq; dicit Chrysostomus: Vbi salta-
tio: ibi diabolus. Neq; enim ad hoc de-
dit nobis Deus pedes, vt cum camelis
saltemus: sed vt cum angelis chorum
faciamus. Insuper si grata mente re-
uoluis, quomodo filius Dei pro tua sa-
lute in cruce brachis intensis suspen-
sus est, quomodo pro te alba ueste &
purpura sit illusus, imo nudatus atque

D
in c
deri
reis.
sis,
min
nia
tere
mon
ling
anit
mir
titia
corr
ba i
unt
bijs
Var
est.
mus
ba n
Hin
tio,
est s
& v
scur
stor
dun
lud
epis

Eccle. 7.
Eccle. 2.

Iacob. 4.

Chrysost.

RTH.
Coram
redditu
es? Hinc
e addo
n conui
i errorē
cipiens
risus est
d de risu
i ex le
edit, lo
Jacobus
tatur in
sē. Pro
stomus
onestus
onabili
Sed ad
n cleri
choreis
i salta
hoc de
amelis
orum
nte re
ua sa
uspen
ste &
atque
in

DE ARCTA VIA SAL. 403

in cruce nudus leuatus, & varijs modis
derisus est, spero quod neque in cho-
reis, neq; in vestibus curiosis, precio-
sis, pomposis, neque in laudibus ho-
minum delectationē habebis: sed om-
nia vana hæc despicies & vitabis. Pre-
terea ad oris custod ā ad monet Salo-
mon dicens: Qui custodit os suum &
linguam suam custodit ab angustijs
animam suam. Et denuo, Vidisti ho-
minem velocem ad loquendum, stu-
titia magis speranda est quam illius
correctio. Hinc dicit Gr̄gor. Fuge ver-
ba incauta. Verba vana cito pollu-
unt mentem. Hoc procedat ex la-
bijs, q; aures non polluat audientis.
Vanus sermo vanę conscientiæ index
est. Qualis sermo ostenditur, talis ani-
mus comprobatur. Qui ociosa ver-
ba non deprimit, cito ad noxia trāsit.
Hinc Sene. dicit, Qualis vir, talis ora-
tio, id est, sermo. Imago etenim cordis
est sermo oris. Quod si verba ociosa
& vana sic reprobātur, quid de verbis
scurrilibus, lubricis, pungitiuis, detra-
ctoriis, maliciosis, & inuidis sentien-
dum videtur? Postremo te ireat, & à
ludis auertat te quod sanctus Cyrillus
episco. Hierosolymitanus recitat, cha-
rissimum

Prover. 24.

Prover. 29.

Gregor.

Seneca

Cyrillus.

404 D. DIONYS. CARTH,
rissimum suū nepotem sibi post mor-
tem apparuisse atque dixisse, quod es-
set æterna condemnatus morte, eo q
in ludis immoderanter delectabatur,
nec inde digne pœnituit. Erat autem
ut scribit Cyril. iuuenis ille tāta pul-
chritudine, eloquentia, & morum do-
core ornatus, ut ab vniuersis mira-
aretur affectu. Hoc imprimē tua
memorię frater charissime, terrificum
sane exemplum.

*Contra superfluitatem diuitiarum: &
quare superfluitas ista sit in culpa,
presertim in clericis.*

Articul. XXVII.

Eccle. 10.

 A Varo nihil est scelestius.
Nihil est iniquius, quam a-
mare pecuniam: hic enim
animam suam habet ve-
lem. Certum est corporalia ad spiri-
tualia ordinari, tanquam ad finem.
Aliter autem amatur atque appetitur
finis, & aliter media quæ ordinantur
ad finem. Finis nanque per seipsum
appetibilis est & amandus, quemad-
modum sanitas in medicinali faculta-
te,